

Joden en Palestijnen en een land 1850-2026

Maandag 23 februari

Voorzitter John opent de samenkomst. Voor een wel zeer beladen onderwerp. Op een tijd van gruwelijke feiten. Hoe is het zover kunnen komen? Eeuwen geschiedenis. Joodse mensen die in al die eeuwen slecht werden bekeken en vervolgd. Misschien doorheen heel de geschiedenis, maar zeker ook in onze tijden zitten joodse mensen op sleutelposten in politiek, zakenleven en economie. Er zitten strekkingen tussen, ze behouden eigen gebruiken en houden aan (sommigen toch) strenge religieuze wetten. Vaak leven ze in min of meer gesloten wijken of werden zoals in WO II in getto's samengepropt.

Waarover het gaat de lezing?

De strijd tussen 2 volkeren die historisch uit de zelfde regio stammen. Die beide vechten voor bestaan en overleven. Waar zoveel levens zijn verwoest en dit alles gebeurt in het Midden-Oosten dat in zijn geheel een kruitvat mag genoemd worden. Palestijnen die in de feiten werden bedot en lijfeigen gemaakt.

Een conflict of gewoon nog maar een probleem dat we altijd al hebben geweten, dat voor ons als van oorsprong christenen ook echt nabij is, en dat in onze tijd zijn dramatisch toppunt heeft gekend in de vernietiging van zoveel joodse mensen door nazi-Duitsland. Dichterbij kan voor ons een wereldconflict niet liggen.

Het is niet mijn bedoeling om een exact verslag van de lezing van Paul Debruyne te brengen. Is ook onmogelijk. Zo gedetailleerd en gedocumenteerd. Na veel studie- en opzoekingswerk. Beter is als je het zelf kan meevolgen. Achteraf is slechts een impressie mogelijk met enkele ankerpunten.

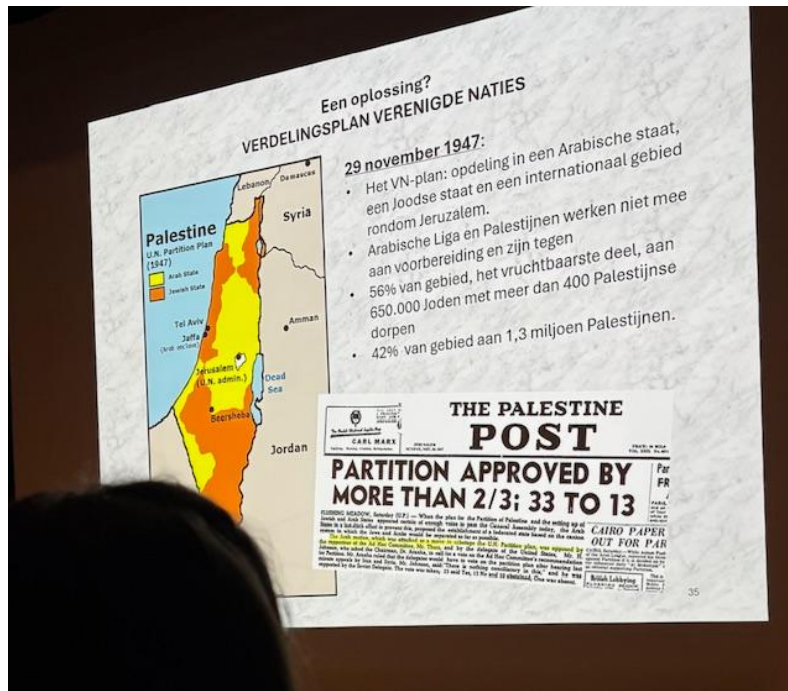
Heel ver terug is er de **diaspora** van de Joden. Een eerste golf in de 5de eeuw voor Christus door belegering van de Babyloniër Nebukadnezar. Rond die periode veranderde ook de betekenis van JEHOEDI, van “inwoner van Juda”, naar “Jood”. Een van de volgende golven volgt op de vernietiging van de 2de tempel in 70 na Chr. De “Joden” verspreiden zich over Azië, Midden-Oosten, Noord-Afrika en na de Middeleeuwen ook naar Amerika. Zo kwam het dat er uiteindelijk veel meer Joden buiten Palestina woonden dan er nog in.

Einde 19de eeuw woonden meeste Joden in Oost-Europa en Rusland. Door vervolging en “pogroms” emigreerden velen naar VS en Zuid-Amerika, en West-Europa. Beperkt ook naar Palestina. Joden krijgen bijv. de schuld van de moord op een tsaar.

De eerste golf, terug naar Palestina, was tussen 1880 en 1900, met opkopen land, stichten kolonies en nederzettingen. Gevolg? Conflicten toen al met Palestijnse boeren. Palestina toen had voornamelijk een moslimbevolking een beetje christenen, en weinig Joden. In die tijd ontstaat ook het begrip Zionisme en streven naar een Joodse staat. Er is een eerste zionistisch wereldcongres in Bazel. Voor de eerste wereldoorlog steeg het aantal migranten, is er oprichting van Tel Aviv en kibboetsen. Tijdens en na WO I roert er iets met de Britten, Fransen en Arabieren voor de verdeling van het Midden-Oosten. Arabieren krijgen de belofte van een Arabische staat tijdens de vredesconferentie van Versailles. (*ZION is een berg*).

In 1922 creëert de Volkenbond (voorganger van UNO) nieuwe staten, met o.m. de oprichting van een JOODS TEHUIS, geen STAAT. Er komt een versnelde immigratie, oprichting dorpen en Joodse unief in Jeruzalem. Wat te verwachten was gebeurt: er komt hevig Palestijns verzet en aanvallen. De Joden richten de HAGANA(H) op als verdediging met Mosje Dayan en Yitzhak Rabin. Tussen 1931 en 1948 bomaanslagen, terrorisme door de IRGUN, een afsplitsing van Hagana, die later overgaat in het leger. Er komt een Arabisch-Palestijnse opstand.

Vanaf 1937 volgen voorstellen van het Palestijns gebied voor Joden, voor de Arabieren. 1942 zionistische conferentie in Baltimore en willen oprichting van een Joodse staat, vrije immigratie na de holocaust, en steun gevraagd van USA. Van de 17 miljoen Joden werden 6 miljoen het slachtoffer van Nazi Duitsland. 11 miljoen.

Moslims zijn 1945 nog met dubbel zoveel als Joden in Palestina, maar het aantal Joden stijgt zienderogen. De Zionisten doen aanslag op Kind Davidhotel, hoofdkwartier van de Britten, die beslissen om versneld weg te trekken. De (nieuwe) UNO “beslist” tot een verdeling van Palestina. Joden “krijgen” beste en grootste deel. De Joden doen etnische zuivering: Palestijnse dorpen van de kaart geveegd. Palestijnen slaan terug.

Denk in die periode ook aan de massale inwijkeling en gestrande boten op Cyprus waarvan de Exodus, gedynamiteerd, zinkt met heel veel verdrinken immigranten.

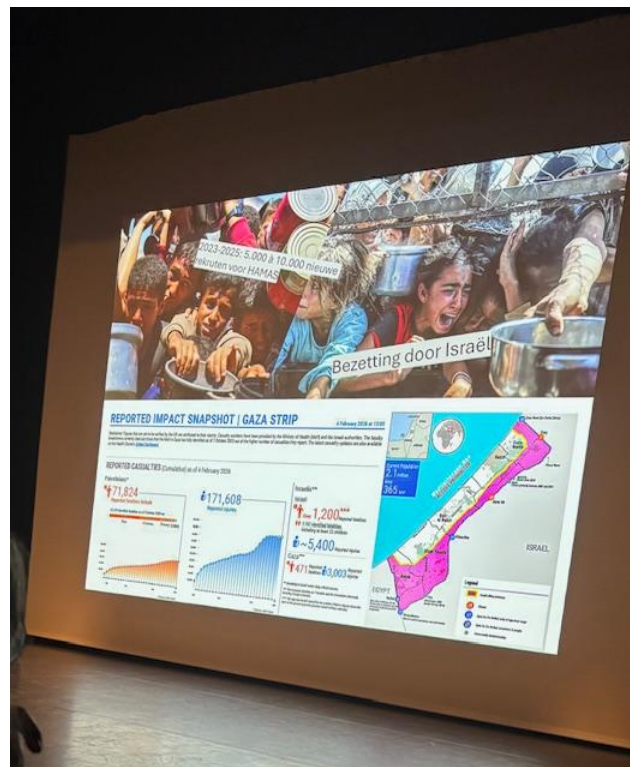
In 1948 roept de Jewish Agency de onafhankelijkheid uit van Israël. Meteen erkend door USA. Wat volgt is een Arabische bevrijdingsoorlog of omgekeerd een Israëlische onafhankelijkheidsoorlog. Ondertussen gaat de etnische zuivering gewoon door. 500 Palestijnse dorpen verwoest; inwoners gevlucht. Er is wel een wapenstilstand met buurlanden. Vrijgekomen eigendommen worden aangeslagen. Palestijnse staatsburgers krijgen er geen toegang toe. Palestijnen die het land verlaten hebben zijn eigendom kwijt. Israël regelt ook zeer strikt wie Israëlisch staatsburger kan worden.

Wat volgt zijn

- De Suez oorlog in 1956
- 6-daagse oorlog in 1967
- Jom Kippoeroorlog in 1973
- Eerste Libanonoorlog in 1982
- Camp David akkoorden in 1978: Egypte erkent Israël, maar Sadat wordt vermoord
- Eerste intifada 1987-93
- Oslo akkoorden
- Tweede intifada 2000-05
- Gazaoorlogen 2005-2025

- 2de Libanonoorlog 2006
- En de oorlog 2023-2025

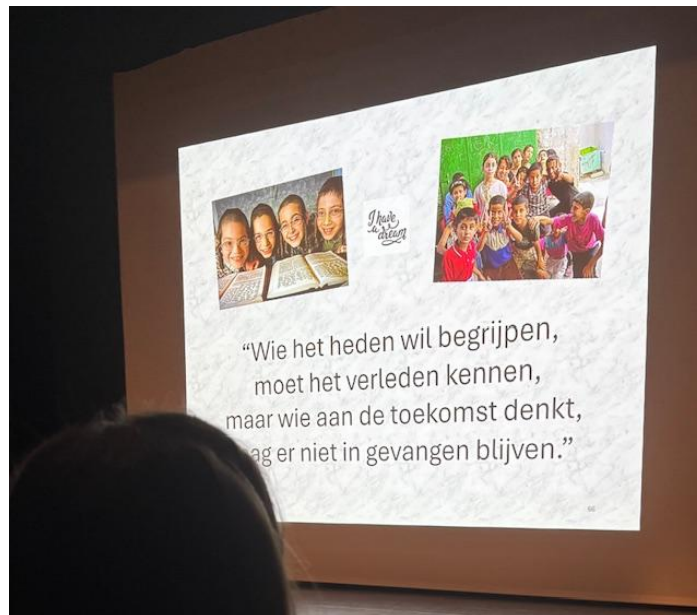
Ondertussen neemt Israël illegaal steeds meer grond in van de Palestijnen door nederzettingen. Een aantal Arabische landen erkennen ondertussen ook Israël. Om tenslotte te komen tot de vernietiging van de Gazastrook en de plannen van Trump en Netanyahu voor de “herinrichting” van Gaza. Met onder meer de zogeheten Board of Peace.

Roos gekleurde deel van Gaza wordt bezet door leger van Israël. Gazanen houden nu bijzonder weinig over. Zullen ze volledig verdreven worden?

Wat zijn de visies op de toekomst voor de Palestijnen? Israël zegt een onvervreemdbaar recht te hebben sinds de oudheid op Palestina. De Palestijnen hebben ook historische rechten sinds eeuwen en wettelijke rechten door de UNO. Er zou een **tweestaten oplossing** moeten komen maar dit hangt af van de USA en van compromisbereidheid van Israël. Het hangt ook af van de eenheid binnen de Palestijnen. Komt er ooit vrede? Als de politieke wil of het beleid van Israël en de USA niet verandert, blijft het nog zeer lang duren. Het gevoel is dat hoe langer het duurt, hoe minder mogelijk of realistisch het wordt.

De spreker eindigt: Wie het heden wil begrijpen, moet het verleden kennen, maar wie aan de toekomst denkt, mag er niet in gevangen blijven.

Bedenking achteraf door mij: Je voelt het ook zelf dat zoals in de meeste conflicten doorheen de geschiedenis sinds de oudheid, maar vooral ook nu, de wereld machteloos is om in te grijpen. Soms uit eigenbelang. Soms om politieke redenen. Soms uit schrik. Men komt tussen met woorden (is gemakkelijk maar ook niet altijd gemakkelijk), met geld (zoals voor Oekraïne), of met beloftes, die men meestal niet kan houden. Gevolg: we staan erbij en kijken ernaar. Sinds de lange periode van vrede die wij hier kennen: wie is nog bereid te sterven of zijn kinderen naar oorlogen en conflicten te sturen? De oorlog is er nochtans nu al. Op een andere manier: sabotage, valse berichten, informaticakabels doortrekken, cyberoorlog, spionage en omkopen, ...

Het is een onrustige tijd die al lang niet meer gekend hebben. En wij als simpele burgers moeten ondergaan. Ons land en Europa moeten op verschillende terreinen vechten: budgettaire, welvaart, militair, voedsel en water, klimaat, handelsoorlogen, concurrentie, achterstand tegenover China, de dubieuze houding van de VS, ... De democratie kalft af, de versnippering is een nadeel, en de extremen verharderen. We gaan moeilijke tijden tegemoet. We zullen op mekaar steeds meer moeten kunnen rekenen: dit is een echt gemeenschapsgevoel.

Tekst: Will V

Info: Paul Debruyne en internet

Foto's: Will V

